õpetajate koja mõtte ja töötas välja vastava seaduse põhialused. Osa õpet. org-e asus aga mainitud üritise suhtes skeptilisele, mõned eitavalegi seisukohale ja praegu pole selle kavatsuse saatuse kohta midagi konkreetsemat teada.

Üldiselt kokku võttes, nagu nägime, on 1934. a. meie koolielus mitmes suhtes murrangulise tähendusega. Siin jõudis lõpule esimene, võiksime öelda ülidemokraatlik periood meie iseseisva riigi haridus- ja vaimuelu arengus üldse ja algas uus. Milliseks too uus periood lõplikult kujuneb ja kuivõrd ta eelmisest paremaid tagajärgi annab, see selgub muidugi alles tulevikus.

II. Vabaharidustöö.

Kirjutanud ***A. Elango.***

1. Üldisi põhimõtteid.

Meie vabaharidustöö on alles otsimas niihästi sisu kui ka vormi. Kutseliste agitaatorite poolt suureks puhutud parteipoliitiline vaen killustas meie rahva liiga suurel määral, et terviklik rahvaharidustöö oleks saanud tarvilikult edeneda. Teiseks lootsime liiga palju vormilisest haridusest ja seda vahendavaist koolidest. Vabahariduslikud algatused külaühiskonnas jäid sageli vaid noorte kanda, kes neile siis mõnikord andsid liiga kergesisulise ilme, asetades pearõhu pidude korraldamisele, mille tagajärjel vanem ja kaalukam rahvas sellest võõrdus sisemiseltki. Ikka sagedamaks muutusid juhud, kus hariduslikkude org-ide peod ja kokkutulekud võtsid säärase ilme, et näit. koolijuha-

Eesti kroonika 1934, lk. 58